

บทสรุปโครงการ (Executive Summary)

ภาวะเด้านมอักเสบในโคนนมเป็นปัญหาสุขภาพที่มีความสำคัญและมีผลกระทบให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างมากในอุตสาหกรรมโคนนมทั่วไปในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ความสูญเสียเหล่านี้มักมาจากการความสูญเสียจากผลผลิตน้ำนมที่น้อยลง ค่าใช้จ่ายในการรักษา และอัตราการคัด Doyle ที่มีปัญหาเด้านมอักเสบเรื้อรังจากผู้เพิ่งสูงขึ้น ภาวะเด้านมอักเสบในโคนนมมักมีสาเหตุจากการติดเชื้อจุลชีพเข้าสู่เด้านม ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นกลุ่มเชื้อจุลชีพที่สามารถติดต่อได้จากโภคสูติ (contagious pathogens) และกลุ่มเชื้อจุลชีพที่มีภัยติดเชื้อเข้าสู่เด้านมจากสิ่งแวดล้อมภายนอกตัวโค (environmental pathogens) เชื้อ *S. uberis* เป็นเชื้อก่อโรคที่มีความสำคัญมากและสามารถก่อให้เกิดเด้านมอักเสบได้ทั้งแบบแสดงอาการและไม่แสดงอาการ ในโคนนมทุกระยะของวงจรการผลิต ไม่ว่าจะเป็นโครีดนม โโคแท็งนม หรือแม่แต่ในโคลา渥 แม้ว่าผลการศึกษาส่วนมากมักยืนยันหนทางการติดเชื้อหลักของ *S. uberis* มาจากสิ่งแวดล้อมภายนอกตัวโค แต่ยังมีรายงานบางฉบับที่รายงานลักษณะการติดต่อของเชื้อ *S. uberis* เข้าสู่เด้านมโดยติดต่อจากโภคสูติโดยอาศัยวิธีการทางอนุชีววิทยา (molecular biology) นอกจากนี้ ความเข้าใจในด้านพยาธิกำเนิดและปัจจัยรุนแรงที่จำเป็นสำหรับการติดเชื้อ *S. uberis* เข้าสู่เด้านมโดยไม่ทราบที่ชัดเจน การติดเชื้อแบบที่เรียchnid นี้เข้าสู่เด้านมอาจเป็นการติดเชื้อแบบแสดงอาการ ไม่แสดงอาการ หรือการติดเชื้อแบบซ่อนร้นได้ ปัจจัยรุนแรงหลายชนิดได้ถูกอธิบายและคาดว่าจะมีความสำคัญกับความสามารถในการก่อโรคและความรุนแรงของเชื้อ *S. uberis* ได้ วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือการสำรวจที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของเชื้อ *S. uberis* ได้แก่ plasminogen activator (*pauA*) glyceraldehyde-3-phosphate dehydrogenase (*gapC*) oligopeptide permease (*oppF*) metal transporter *uberis A* (*mtuA*) hyaluronic acid capsules (*hasA, hasB, hasC*) lactoferrin binding protein (*lbp*) adhesion protein (*sua*) และ CAMP factor (*cfu*) รวมทั้งศึกษาระบบทิวทายโมเลกุลด้วยวิธี pulsed field gel electrophoresis (PFGE) ของเชื้อที่เพาะแยกได้จากน้ำนมของแม่โคที่เป็นเด้านมอักเสบแบบแสดงอาการ แบบไม่แสดงอาการ และการติดเชื้อแอบแฝง ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ทำการเก็บตัวอย่างน้ำนมทั้งสิ้น 645 ตัวอย่าง จากแม่โค 181 ตัวใน 55 ฟาร์ม เพื่อนำมาเพาะเชื้อแบบที่เรีย และสามารถเพาะแยกเชื้อ *S. uberis* ได้ทั้งสิ้น 88 เชื้อ โดยยืนยันด้วยวิธี PCR ยืนที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงที่พบมากที่สุดคือ *oppF* (94.32%) ตามด้วย *hasC* (92.05%) และ *mtuA* (92.05%) PFGE ของเชื้อ 71 เชื้อ พบว่าสามารถแบ่งแยกได้เป็น 56 รูปแบบ และมั่วจะมีรูปแบบหลากหลายมาก แต่รูปแบบของเชื้อสามารถแบ่งกลุ่มได้ตามฟาร์มโดยไม่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของการติดเชื้อ การศึกษานี้สรุปได้ว่า กระบวนการอยู่รอดภายในเด้านมของเชื้ออาจมีบทบาทหลักในการก่อโรคของเชื้อ *S. uberis* และสามารถยืนยันการพบรูปแบบของเชื้อที่จำเพาะต่อฟาร์มได้